

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌ها شیخ خیرالدين حفظه الله تعالى

موضوع: احکام؛ پوشش و آرایش

بسم الله الرحمن الرحيم

پرسش

نویسنده: علی پناهی

تاریخ: ۱۳۹۸/۲/۲۵

حکم استفاده و نگهداری از طلا برای مسلمانان خصوصاً آقایان چیست؟ برای راه اندازی غنی ترین پایگاه اسلامی جهان از شما کمال تشکر را دارم.

پاسخ

تاریخ: ۱۳۹۸/۲/۳۰

حکم اولی، جواز استفاده از طلا به عنوان زینت است؛ به دلیل سخن خداوند که فرموده است: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾^۱؛ «بگو چه کسی زینت خداوند که برای بندگانش بیرون آورده و روزی‌های پاکیزه را حرام کرده است؟ بگو آن‌ها در زندگی دنیا و به صورت خالص در روز قیامت برای کسانی است که ایمان آوردند، این گونه آیات را برای گروهی که می‌دانند تفصیل می‌دهیم». با این حال، روایات متواتر و مشهوری از پیامبر و اهل بیت او در نهی از خوردن و آشامیدن در ظروف طلا و نقره رسیده است و این می‌تواند به دلیل آن باشد که خوردن و آشامیدن در ظروف طلا و نقره، از کارهای متکبران بوده است و همانندی با آنان برای مسلمانان جایز نیست؛ چنانکه خداوند فرموده است: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾^۲؛ «ای کسانی که ایمان آوردید! همانند کسانی که کافر شدند نباشید» و فرموده است: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾^۳؛ «و همانند کسانی نباشید که خدا را از یاد بردند، پس خودهایشان را از یادشان برد، آنان همانا فاسقان هستند»

۱. الأعراف / ۳۲

۲. آل عمران / ۱۵۶

۳. الحشر / ۱۹

و در روایتی از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم رسیده است: «هِيَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ»؛ «آن در دنیا برای آنان و در آخرت برای شماست» و در روایتی از اهل بیت رسیده که آن «متاع کسانی است که یقین ندارند»^۱ و این دلیل بر آن است که نگاه داشتن ظروف طلا و نقره بدون استفاده نیز جایز نیست؛ چنانکه خداوند فرموده است: «وَالَّذِينَ يَكْتِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ»؛^۲ «و کسانی که طلا و نقره را می انباشتند و در راه خداوند انفاق نمی کنند، آنان را به عذابی دردناک بشارت بده».

همچنین، روایات متواتر و مشهوری از پیامبر و اهل بیت او در نهی از به دست کردن انگشتر طلا رسیده است و این نیز می تواند به دلیل عدم جواز همانندی با متکبران باشد؛ چنانکه خداوند از فرعون نقل کرده است که با اشاره به موسی علیه السلام گفت: «فَلَوْلَا أَلْقِيَا عَلَيْهِ أَسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ»؛^۳ «پس چرا به او دستبندهایی از طلا داده نشد؟» و این دلیل بر آن است که آراستن خود به طلا از کارهای فرعون بوده و از کارهای موسی علیه السلام نبوده و معلوم است که باید به موسی علیه السلام اقتدا کرد، نه به فرعون؛ خصوصاً با توجه به اینکه آراستن خود به طلا -مانند خوردن و آشامیدن در ظروف طلا و نقره- خالی از کبر و فخر نیست، در حالی که خداوند فرموده است: «إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ»؛^۴ «هرآینه خداوند هیچ کبر کننده‌ی فخر کننده‌ای را دوست نمی دارد». آری، برای زنان جایز است که خود را به طلا بیارایند؛ چراکه آراستن خود به طلا برای آنان همانندی با متکبران محسوب نمی شود و روایات رسیده ناظر به مردان هستند، نه زنان و آراستگی زنان به زیورهای گوناگون از جمله طلا همواره در میان مردم رواج داشته، در حالی که نهی از آن نرسیده، بلکه در قرآن و سنت تقریر شده؛ چنانکه در قرآن با اشاره به زنان آمده است: «أَوَمَنْ يُنَشَأُ فِي الْجِلْيَةِ»؛^۵ «آیا کسانی که در زیور پرورش می یابند» و آمده است: «وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِزَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْطِفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ»؛^۶

۱. مسند أحمد، ج ۵، ص ۳۹۶؛ سنن الدارمی، ج ۲، ص ۱۲۱؛ صحیح البخاری، ج ۶، ص ۲۵۱؛ صحیح مسلم، ج ۶، ص ۱۳۶؛ سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۱۳۰؛ سنن أبي داود، ج ۲، ص ۱۹۳؛ سنن الترمذی، ج ۳، ص ۱۹۹؛ سنن النسائی، ج ۸، ص ۱۹۹؛ السنن الكبرى للبيهقي، ج ۱، ص ۲۷

۲. المحاسن للبرقي، ج ۲، ص ۵۸۲؛ الکافي للکليني، ج ۶، ص ۲۶۸؛ من لا يحضره الفقيه لابن بابويه، ج ۳، ص ۳۵۳؛ تهذيب الأحكام للطوسي، ج ۹، ص ۹۱

۳. التوبة / ۳۴

۴. الزخرف / ۵۳

۵. لقمان / ۱۸

۶. الزخرف / ۱۸

۷. التور / ۳۱

«و زینت خود جز چیزی از آن که آشکار می‌شود را نمایان نکنند و باید روسری‌هاشان را بر روی گریبان‌هاشان بپندازند و زینت خود را نمایان نکنند مگر برای شوهرانشان یا پدرانشان یا پدران شوهرانشان یا پسرانشان یا پسران شوهرانشان یا برادرانشان یا پسران برادرانشان یا پسران خواهرانشان یا زنان (هم‌دین)‌شان یا کسانی که مالکشان هستند یا بستگانی از مردان که گرایش (جنسی) ندارند یا کودکانی که از عورت‌های زنان آگاهی نیافته‌اند و پاهای خود را به گونه‌ای زنند که زیورهای پنهانشان معلوم شود» و در سنت آمده است: «أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حَرِيرًا بِشِمَالِهِ، وَذَهَبًا بِيَمِينِهِ، ثُمَّ رَفَعَ بِهِمَا يَدَيْهِ، فَقَالَ: إِنَّ هَذَيْنِ حَرَامٌ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي، حِلٌّ لِإِنَاثِهِمْ»؛ «رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم حریری را به دست چپ و طلایی را به دست راست گرفت، آن گاه دو دست خود را بالا آورد و فرمود: این دو بر مردان امت من حرام و برای زنانشان حلال هستند».

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌هاشمی خراسانی
مجلس خبرگان رهبری

۱. مسند أحمد، ج ۱، ص ۱۱۵؛ سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۱۸۹؛ سنن أبي داود، ج ۲، ص ۲۶۰؛ سنن الترمذي، ج ۳، ص ۱۳۲؛ سنن النسائي، ج ۸، ص ۱۶۰؛ السنن الكبرى للبيهقي، ج ۲، ص ۴۲۵

www.alkhorasani.com

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.